

Божието
лекарство
за един
побъркан
СВЯТ

Божието лекарство за един побъркан свят

Днес не е необходимо да се набляга на факта, че светът е полудял. Това безумие на егоистичния свят се проявява по същество във всяка дейност от националния и международния живот. Поради това светът е изпълнен с страдание. В големи части от земята милиони хора умират от глад, а страхът от още по-лоши неща, които предстоят, изпълва сърцата на човечеството от континент на континент. Изглежда, че няма начин да се избяга от опустошителния ефект на това, което се случва, въпреки най-добрите усилия на нашите най-талантливи държавници и управници да променят ситуацията.

Това е времето, предсказано от Исус, когато каза, че „народите ще бъдат в смут, объркани от бушуващите морета и странните приливи. Хората ще бъдат ужасени от това, което виждат да идва върху земята“ (Лука 21:25,26). Според света има основателна причина за страх. Исус каза, че с този страх ще дойде и объркване; а гръцката дума, преведена тук като „объркани“ (), буквално означава „без изход“. Ето защо светът е изпълнен със страх. Хората не виждат изход от дилемата, изход от лудостта на човешкото поведение в това време, което Исус описа като „голямо страдание, каквото никога не е имало от началото на света досега и никога няма да има отново“ (Матей 24:21). (Матей 24:21). В това изявление Исус цитира съществена част от пророчеството на Даниил, глава 12, стих 1, където Даниил описва същия период като „време на бедствие, каквото никога не е било, откакто съществува народ“.

За да подчертае колко сериозно ще бъде това време на бедствие, Исус добавя: „Да, ако тези дни не бяха съкратени, никой човек не би оцелял. Но заради Божия народ тези

дни ще бъдат съкратени.“ (Матей 24:22). Въпреки това, Исус ни уверява, че тези дни ще бъдат съкратени от божествената сила, действаща чрез неговата църква, „избраните“. С други думи, Исус е съгласен с човешката гледна точка, че няма изход от този дилема на човешкото безумие, но ни утешава с мисълта, че Бог е осигурил изход, път за спасение на човечеството от неговия собствен зъл път на греха и егоизма. Този изход, който Бог е осигурил, е това, на което се позоваваме в заглавието си като неговото лекарство за един побъркан свят.

Царството

С една дума, Божието лекарство за злините на падналото човечество е царството, или правителството, което Той е обещал да установи в цялото Си Слово. Едно от тези обещания се отнася до идването на великия Месия и Цар в царството: „Дете ни се роди, син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото му; и името му ще се нарича Чуден, Съветник, Могъщият Бог, Вечният Отец, Княз на мира. Няма да има край на увеличаването на

неговото управление и мир, на трона на Давид и на неговото царство, за да го уреди и да го установи с правосъдие и справедливост отсега нататък и завинаги. Ревността на Господа на Силите ще извърши това.“ Исаия 9:6,7

Господ е записал многобройни пророчества, за да ни даде увереност, че Неговото царство ще бъде установено на земята, и в много случаи в Библията това царство се нарича планина, „планината на Господа“. В Даниил, глава 2, тази планина, според пророчеството на Даниил, първо се появява като камък, който разбива нечестивите царства и правителства на този свят и се превръща в голяма планина, която изпълва цялата земя. Стих 45 от тази глава ни дава чудесна увереност относно царството на Бога. Цитираме: „Понеже видя, че камъкът беше отсечен от планината без ръце и разби желязото, медното, глината, среброто и златото, великият Бог е разкрил на царя какво ще се случи в бъдещето: сънят е истински и значението му е сигурно.“ В Исаия, глава 25, Божието царство отново е оприличено на

планина. „И на тази планина“, четем, „Господ на Силите ще приготви чудесно пиршество за всички народи на света. То ще бъде вкусно угощение с чисто, добре отлежало вино и избрано месо.“ Исаия 25:6

Благословенията на царството

Благословенията на царството са описани с някои подробности в Михей 4:1-4. Стих 1 гласи: „ „В последните дни ще се случи, че планината на дома на Господа ще бъде утвърдена на върха на планините и ще бъде издигната над хълмовете; и хората ще се стичат към нея.“ Уместно е Господ да оприличи своето идващо царство на планина. Тези пророчества бяха отправени в първия случай към народа на Израил, а народът на Израил беше свикнал да бъде управляван от планина. Планината Сион в Ерусалим беше националният център на правителството, което управляваше Израил. Именно тук, на тази планина, Давид упражняваше своя правителствен контрол над делата на Израил, избрания народ на Бога. Така че, когато в това и други пророчества Бог говори за своята планина,

която ще бъде установена на върха на планините, за предания израилтянин би било лесно да разбере, че неговият Бог, Йехова, обещава да установи на земята мощно царство, отколкото някога е било известно. И това е точно така.

В пророчеството на Михей за установяването на царството се въвежда допълнителен момент за обяснение и интерес. Тук четем, че тази планина на Господа е „планината на дома на Господа“. Това също беше познат език на израилтяните. Управляващият дом на Господа в Израил беше оглавяван от Давид и неговите наследници. Но Давид и неговите плътски наследници няма да бъдат управляващият дом на бъдещото царство на Бога на земята. В много случаи в миналото управляващите домове над народите и империите се състояха от семейна уредба, при която правото да управлява се предаваше при смъртта на царя на друг член от същото семейство.

По този начин функционира пророческият дом на Господа. Този дом се

състои от неговите синове, като Исус е най-висшият сред тях. Четем, че когато Исус дойде при първото си пришествие, „дойде при своите, а своите го отхвърлиха. Но на всички, които го приеха, той даде власт да станат синове Божии“ (Йоан 1:11,12). Под ръководството на Исус те бяха първите членове на Божия управляващ дом. Но в целия Израил нямаше достатъчно хора, които да приемат Исус, за да им бъде дадена тази чест; затова в определеното от Бога време Той се обърна към езичниците чрез проповядването на Евангелието, за да намери онези, които са достойни да попълнят предварително определения брой, който ще съставлява Неговия управляващ дом. Много е написано в Новия Завет за онези, които са станали вярващи след Първото пришествие на Исус и които чрез силата на Светия Дух стават деца или синове на Бога. На тях е обещано, че ако продължат да бъдат верни, ще царуват с Христос в Божия управляващ дом. (Римляни 8:16-19). „Духът свидетелства на нашия дух, че сме деца на Бога; и ако сме деца, то сме и наследници, наследници на Бога и сънаследници на Христос. Но ако ще споделяме Неговата слава, трябва да

споделяме и Неговите страдания. Защото считам, че страданията на сегашното време не са достойно да се сравняват със славата, която ще се яви в нас. Защото цялото творение с нетърпение очаква явяването на синовете на Бога.“

Пътищата на Господа

Пророчеството на Михей относно Божието царство заявява в глава 4, стих 1, че „народите ще се стичат към него“. Подобно пророчество в Исаия 2:2-4 заявява, че „всички народи ще се стичат към него“; и в двете пророчества ни се уверява, че мнозина от всички народи, които се стичат към Божието царство, ще кажат: „Елате, нека се изкачим на планината на Господа, в дома на Бога на Яков; и Той ще ни научи на пътищата Си, и ние ще ходим по Неговите пътеки; защото от Сион ще излезе законът, и словото на Господа от Ерусалим.“ стих 3

В това пророчество планината Сион представлява божествената власт в царството на Бога. Следователно това би представлявало духовната фаза на това

царство, съставено от Исус и неговите верни и прославени последователи. Казва ни се, че словото на Господа ще излезе от Ерусалим. Тук се споменава по-широк аспект от функционирането на Божието царство, този аспект, който влиза в разбираем контакт с човешкия род тук, на земята. Този контакт ще бъде чрез древните слуги на Бога, като верните пророци от древността и други, които са служили верно на Бога преди Първото пришествие на Исус. Исус каза, че „много ще дойдат от изток и запад и ще седнат с Авраам, Исаак и Яков в небесното царство”. (Матей 8:11). Изразът тук в гръцкия текст, който се превежда като „седнат“, показва, че се отнася за ученици, седнали пред своя учител. Така че верните слуги на Бога от древността ще бъдат тези, които ще предават Божието слово или закони на човечеството в Неговото царство. Тези хора можем да си представим като символичния Ерусалим от пророчеството на Михей. Тук имаме както духовната, така и земната фаза на царството, като тези в земната фаза представляват тези в духовната фаза и предават на хората

Божия закон, получен от Исус и неговата църква.

Хората и народите в това пророчество за Божието царство изразяват желанието си да познават и да следват пътя на Господа. И в онова време „той ще съди между много народи и ще изобличи [на иврит: поправи] силни народи от далеч; и те ще превърнат мечовете си в орала, а копията си – в сърпове; народ няма да дигне меч срещу народ, нито ще се учат вече на война.“
Михей 4:3

Тук е интересно да се отбележи голямата разлика между пътищата на Господа и пътищата на егоистичните хора. През вековете заблудената човешка философия е настоявала, че единственият начин да се гарантира мирът е да се подготвим за война (). Но тук пътят на Господа се вижда като различен. Когато хората научат пътищата на Господа, те ще се откажат от планирането и подготовката за война. Вместо това, те ще „превърнат мечовете си в орала, а копията си – в сърпове“. Вместо да продължават да изграждат големи

армии за отбрана, както се прави, и по този начин да си осигуряват мир, „народ няма да дигне меч срещу народ, нито ще се учат вече на война“.

Помислете за крачката напред, която това ще бъде в решаването на лудостта, която е толкова разпространена в днешния свят! Вече майките няма да се страхуват, че синовете им могат да бъдат изпратени на бойното поле, за да бъдат избити. Ресурсите на света вече няма да се изчерпват за поддържане на огромни военни структури, защото те няма да се учат повече на война, нито ще воюват повече. Това е пътят на Господа, пътят, който ще бъде установен по цялата земя в царството на Бога, което ще бъде установено на върха на планините, тоест, ще доминира над делата на всички хора. Ние се радваме на този аспект от Божието лекарство за един побъркан свят!

Стих 4 от пророчеството на Михей гласи: „Всеки ще седи под собствената си лоза и под собственото си смокиново дърво, и никой няма да ги плаши, защото

Всемогъщият Господ е говорил.“ Илюстрацията с лозата и смокиновото дърво съдържа акцент върху икономическата сигурност за цялото човечество. Една от причините за толкова много страх в днешния свят е липсата на икономическа сигурност. Сърцата на толкова много хора са изпълнени със страх, че ще загубят средствата си за прехрана и ще се окажат в положение на социално подпомагани. Но тогава никой няма да ги плаши с заплахи, че ще бъдат изгонени от домовете си, или със страх от глад за тях самите или за семействата им. Никой няма да ги уплаши за каквато и да е цел, и ние имаме най-благословената увереност, че „Всемогъщият Господ е говорил“. Каква подобра увереност можем да имаме от тази за работоспособността и успеха на Божието лекарство за побъркания свят?

В днешния свят понякога чуваме някой да казва – дори хора на високи държавни постове – че ако успеят да накарат хората да направят това или онова, или ако правителството приеме този или онзи закон, ще имаме мир и сигурност. Но в

Божието лекарство няма място за подобни несигурности от типа „“. Божието лекарство трябва да бъде наложено произволно и с божествена сила – планината на дома на Господа – върху всички хора и народи. Те няма да имат друг избор, освен да се подчинят. Те ще се радват, когато разберат колко наистина чудесни са пътищата на Господа. След толкова векове на чакане и надежда, а от страна на някои – и молитви, Божият път ще бъде установен на земята!

Необходимо е нещо повече

Колкото и чудесни да са благословенията на Божието царство за един болен от греха и умиращ свят, както е описано в пророчеството на Михей (4:1-4), те все пак не биха били достатъчно, за да бъдат лекарство за всички човешки недъзи. Пророчеството на Михей показва, че хората няма да се учат повече на война, така че няма да има повече войни. То ни уверява, че те ще превърнат мечовете си в орала, а копията си – в сърпове. Те ще използват ресурсите, които сега са посветени на поддържането на войната и въоръжението,

за насърчаване на мира и добрата воля между нациите. То ни уверява, че ще има икономическа сигурност; че никой няма да се страхува да бъде лишен от дома си или да гладува. Всички хора () ще бъдат благословени с просперитет и изобилие във всеки аспект на човешките нужди.

Въпреки всички тези благословения, от които човечеството ще се радва, то все пак ще живее под ужасната тежест на скръбта и страданието, защото все още ще бъде умираща раса. Ще имаме свят с болници, разпръснати навсякъде във всички народи, и тези болници ще бъдат пълни с страдащи и умиращи. Все още ще имаме психиатрични заведения, препълнени до краен предел. Всеки дом рано или късно ще бъде поразен от страшни болести и в крайна сметка от сигурна смърт. Това не би бил идеален свят. Исус научи учениците си да се молят: „Да дойде Твоето царство. Да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята” (Матей 6:10). Не можем да си представим, че в небето има плътски войни, нито можем да си представим глад в небето, нито можем да си представим

болести и смърт. Така че Божието царство ще бъде пълно лекарство за злините на човечеството.

Библията ни уверява, че това ще бъде така. В едно вече цитирано пророчество, в което Божието царство отново се споменава като планина, ни се уверява, че болестите и смъртта също ще бъдат унищожени. Това е пророчеството от Исая 25:6-9. Позовавайки се на многото благословения, които Господ ще даде, за да задоволи желанията на хората, ни се казва, че на тази планина Господ на войнствата ще „приготви чудесно пиршество за всички народи на света. То ще бъде вкусно угощение с чисто, добре отлежало вино и избрано месо”.

„Там Той ще премахне облака на мрака, сянката на смъртта, която виси над земята. Всемогъщият Господ ще изтрие всички сълзи.“ Това изглежда се отнася до липсата на знание, която по-голямата част от човечеството е изпитвала през вековете, липсата на знание за Бога и Неговите пътища. Големият облак или завеса на

невежеството в това отношение е паднала върху всички хора, а също и върху народите. Тъй като народите са обгърнати от този воал, те си въобразяват, че могат да установят мир, докато се готвят за война. Сега те не могат да прозрат през този воал, за да разберат и оценят пътищата на Господа. Но този воал ще бъде премахнат, защото други пророчества показват, че тогава „земята ще бъде пълна с познание за Господа, както водите покриват морето“. Исаия 11:9; Авакум 2:14

В тази планина или царство на Бога „Той ще погълне смъртта в победа“ (Исаия 25:8). Друг превод го изразява още по-силно, като казва, че Господ ще порази смъртта в победа. Да, този велик враг Смъртта ще бъде поразен от силите на царството на Бога и вече няма да му бъде позволено да погубва щастието на цялото човечество. Пророчеството продължава и казва: „Господ Бог ще изтрие сълзите от всички лица; и упрека на народа Си ще отнеме от цялата земя, защото Господ е говорил това.“ Какъв променен свят ще бъде под царството на Бога, когато сълзите бъдат

изтрети от всички лица! Сълзите тук се използват като символ на тъга, на скръб, на болка. Но всичко това ще бъде премахнато и радост ще избухне във всеки град, във всяко селище, във всяко село, във всяка провинция.

Пророчеството продължава, като казва, че упрекът на Божия народ ще бъде отстранен от цялата земя. Този упрек на Божия народ е бил една от характеристиките на царуването на греха и смъртта. Сатана е подбудил своите съратници срещу онези, които служат на Бога, и те са упрекувани, преследвани, представяни погрешно, така че малцина са наистина подготвени и достатъчно смели, за да заемат решителна позиция в подкрепа на Божиите пътища, пътищата на правдата, мира и добрата воля. Но в Божията планина, „планината на дома на Господа“, Той ще отнеме упреците на Божия народ. В едно от обещанията за царството в Библията ни се казва, че „старият змей, който е дяволът и сатаната“, великият измамник и потисник на хората, ще бъде вързан. (Откровение 20:2). Колко прекрасни

са перспективите на Божиите обещания! Колко светла трябва да бъде нашата надежда заради Божиите обещания! Стих 9 от Исаия 25 казва: „В оня ден ще се каже: Ето, това е нашият Бог; ние Го очаквахме, и Той ще ни спаси; това е Господ [Йехова]; ние Го очаквахме, ще се радваме и ще се веселим в Неговото спасение.”

Вярно е, че хората са чакали и копнеели за благословенията, които Божието царство ще им даде. Те не са били наясно какъв ще бъде източникът на тези благословения. Хората са наричали новите условия „Утопия“ и с други приятни имена, но когато тези благословения се изсипят върху тях, една от главните благословения ще бъде тяхното разбиране за източника. Те ще осъзнаят, че великият Бог на любовта, който е изпратил Своя Син да бъде Изкупител и Спасител на света, е Авторът и Плановикът на този велик замисъл, който ще донесе световен и траен мир, заедно със здраве и вечен живот и познание за Него и за Неговия Син, което само по себе си ще бъде благословение, каквато

малцина в света са се наслаждавали през всички векове на човешкия опит.

Потвърждение в Новия Завет

Макар че цитирахме предимно обещанията на Бога, записани в Стария завет, тези скъпоценни обещания са потвърдени от Бога чрез Неговите слуги в Новия завет. Четем например за Исус, че Той проповядваше Божието царство. Но не само това, Той ходеше от място на място, потвърждавайки своето послание с чудеса, които извършваше, като изцеляваше болни и възкресяваше мъртви. Апостол Петър в Деяния 3:20-24 разказва за завръщането на Христос при Неговото Второ пришествие и казва, че тогава светът може да очаква „времена на възстановяване на всичко“. Бог е предсказал тези времена на възстановяване чрез устата на Своите свети пророци от началото на света. Възстановяването, за което Петър говори тук, е илюстрирано от чудото, което той току-що е извършил, като е изцелил човек, който е бил куц от раждането си. (Деяния 3:1-8). Тя включва и надеждата за

възкресението на мъртвите, както е посочено в стих 2 от глава 4 на книгата Деяния. Апостол Павел, свидетелствайки пред римското правителство, каза, че надеждата на пророците и старейшините на Израил е била, че ще има възкресение както на праведните, така и на неправедните. Деяния 24:14,15

Урокът на Павел за възкресението

В забележителния урок на Павел за възкресението на мъртвите, изложен в 1 Коринтяни, глава 15, той казва: „Но сега Христос е възкръснал от мъртвите и е станал първият плод на онези, които са заспали. Защото, както чрез човек дойде смъртта, така и чрез човек дойде възкресението на мъртвите. Защото, както в Адам всички умират, така и в Христос всички ще бъдат оживотворени. Но всеки в своя ред: Христос като първи плод, а след това онези, които са Христови, при Неговото пришествие [гръцки – присъствие].“ В този разказ Павел говори за благословенията на Божието царство, защото продължава с изявлението: „След

това ще дойде краят, когато Той ще предаде царството на Бога, на Отца; когато ще унищожи всяко управление, всяка власт и сила. Защото Той трябва да царува, докато не постави всички врагове под нозете Си. Последният враг, който ще бъде унищожен, е смъртта.“ 1 Коринтяни 15:20-26

Колко всеобхватна е мисълта, че самата смърт най-накрая ще бъде унищожена! Разбира се, това означава, че онези, които са били в състояние на смърт, ще бъдат събудени, за да споделят благословиите на царството с останалата част от човечеството. И защо да не бъде така? Колко незадоволително би било да знаем, че живото поколение хора се наслаждава на един съвършен свят, свободен от всички прояви на лудост, които ни заобикалят днес, свободен също от болестите и смъртта, и все пак да осъзнаваме, че толкова много милиарди от тези, които са живели в миналото, са пропуснали тези благословения, защото са умрели прекалено рано!

Но Бог не прави нещата по този начин! Неговото лекарство за един побъркан свят е всеобхватно. В известен смисъл светът е в неравновесие откакто човекът за първи път е съгрешил срещу законите на Бога. Всяко поколение от човешкия род е преживяло несъответствия в обществото, както и в семейния живот. Всички са претърпели болка и смърт. Всички са били изпълнени с тъга и очите им са се напълнили със сълзи, когато техните близки са били повалени от смъртта. Да мислим, че всички тези милиарди хора сега са извън границите на Божието любящо царство, би било неразумно.

Сред страдащите и умиращите хора има една добре известна поговорка: „Докато има живот, има надежда.“ Но ние не можем да ограничим силата на Бога до тази поговорка. Божиите обещания ни уверяват, че има надежда отвъд смъртта; че мъртвите ще бъдат върнати към живот в това, което, както вече отбелязахме, Библията описва като възкресение на мъртвите. Исус каза: „Не се чудете на това, защото идва часът, когато всички, които са

в гробовете, ще чуят гласа Му и ще излязат.“ (Йоан 5:28,29) Онези, които са вършили добро (т.е. вярващите в този живот), ще възкръснат за живот и ще живеят и царуват с Христос в Неговото славно царство, което ще бъде каналът на благословение за цялото човечество (). Останалите ще възкръснат за съд, тоест ще възкръснат и ще бъдат поставени на изпитателен срок, като им бъде дадена възможност да докажат своята вяроност към Бога при благоприятните обстоятелства на този нов свят. Какво повече можем да искаме!

В Стария Завет възкресението на мъртвите е илюстрирано по различни начини. Самата дума „възкресение“ не се използва в Стария Завет, но в тази част от Своето вдъхновено Слово Бог е оприличил мъртвите на затворници, а тяхното събуждане от смъртта – на излизане от плен. Тези обещания за избавление от плен с Божията помощ са толкова всеобхватни, че обхващат целия свят на човечеството. Извеждането им от смъртта е описано като завръщане. Мойсей се моли: „Господи, Ти

си бил нашето пристанище във всички поколения, преди да се родят планините или да родиш земята и света. От вечността до вечността Ти си Бог. Ти превръщаш човека в прах и казваш: „Върнете се, о, човешки деца.“ Псалом 90:1-3

Още в Едемската градина Бог обърна човеците към погибел, когато осъди нашите първи родители и ги изгони от градината в незавършената земя, за да умрат. Тогава наистина започнаха проблемите на човека. Но Мойсей ни уверява, че това не е краят на Божието отношение към човека. Онези, които Той е превърнал в прах, ще чуят чудесната заповед: „Върнете се, синове човешки.“ Да, Христос, който чрез смъртта си е осигурил изкуплението и спасението на света, ще използва божествената си сила, за да призове целия мъртъв свят на човечеството да се върне в земята на живите.

Исая 35:10 съдържа друго чудесно обещание за завръщането на човечеството от смъртта. Този текст гласи: „И откупените [откупените в резултат на смъртта на Исус

на кръста на Голгота] от Господа ще се върнат и ще дойдат в Сион с песни и вечна радост на главите си: ще получат радост и веселие, а скръбта и въздишките ще изчезнат.“ Какъв подходящ кулминационен момент за светлата надежда, която е поставена пред страдащия свят през цялата тази глава! Започвайки с третия стих, четем: „Укрепете слабите ръце, укрепете колената, които се поддават; кажете на онези, които имат страхливи сърца: Бъдете силни, не се страхувайте; вашият Бог ще дойде, той ще дойде с отмъщение от ; с божествено възмездие той ще дойде да ви спаси.“ Исая 35:3,4

Това обещание е особено подходящо днес. Днес е денят на Божието отмъщение върху прокълнатото от греха и умиращо човечество. Но Той не идва само за да отмъсти на света, защото, както показва това обещание, отмъщението е под формата на въздаяние. Неговата истинска цел е да спаси и благослови човечеството: „Той ще дойде да ви спаси.“

Исая продължава: „Тогава очите на слепите ще се отворят, и ушите на глухите ще се отпушат. Тогава куцът ще скача като елен, и езикът на немците ще пее; защото в пустинята ще извират води, и потоци в пустинята. И изсъхналата земя ще стане езеро, а жадната земя – извори на вода; в жилището на змейовете, където всеки лежеше, ще има трева с тръстика и папур.“ (стихове 5-7). Каква промяна ще означава това в перспективата на света, който днес е толкова огорчен и изпълнен със страх! Стих 8 гласи: „И там ще има магистрала и път, и ще се нарича Пътят на святостта; нечистите няма да минават по него, но той ще бъде за онези [т.е. за полза на онези, които са нечисти, като начин да станат чисти или праведни и приемливи за Бога]: пътешествениците, макар и глупави, няма да се заблуждават по него. Няма да има лъв там, нито някое хищно животно; те няма да се намерят там; но изкупените ще ходят по него. („Исая 35:8,9). След това в 10-ия стих следва чудесното обещание за този връх на благословието, когато изкупените от Господа ще се върнат от смъртта с песни на вечна радост на главите си. Когато пророкът казва: „Няма да има лъв там”, ние

си спомняме обещанието в Откровение, глава 20, което ни казва, че Сатана ще бъде вързан по това време. Сатана е описан в Библията като ревящ лъв, който търси кого да погълне. 1 Петрово 5:8

В този нов свят, след като Бог унищожи враговете на правдата и излее Духа Си върху всяка плът, колко чудесни ще бъдат условията! Исая пише: „Тогаваше съдът ще обитава в пустинята, а правдата ще остане в плодородното поле. И плодът на правдата ще бъде мир, а резултатът от правдата – спокойствие и увереност завинаги. И моят народ [целият свят на човечеството] ще обитава в мирни жилища, и в сигурни домове, и в тихи места за почивка.“ Исая 32:16-18

Това ще бъде времето, когато Божието царство ще властва на земята и неговото лекарство за един побъркан свят ще бъде приложено в пълна сила. Колко прекрасна е перспективата пред нас! Колко прекрасно е да осъзнаем, че надеждата на човека за бъдещето е толкова светла, колкото и обещанията на Бога!

Последно свидетелство

Последната свидетелство за Божието царство ни е предадено в книгата Откровение. В цялата книга има много препратки към царството, но бихме искали да обърнем внимание на някои от уверенията, които намираме в глави 20, 21 и 22. В глава 20, както вече отбелязахме, имаме уверението, че Сатана ще бъде вързан. Ние сме уверени, че Христос, заедно с верните Си последователи, църквата, ще живее и ще царува хиляда години, за да раздаде обещаните от Бога благословения. В тази глава също така се казва, че смъртта и адът ще избавят мъртвите, които са в тях, и че смъртта и адът ще бъдат унищожени.

В глава 21 ни се казва, че „Бог ще изтрие всяка сълза от очите им; и смъртта няма да има вече, нито ще има вече плач, нито ще има вече болка, защото предишните неща са преминали. И Седящият на престола каза: Ето, Аз правя всичко ново. И ми каза: Пиши, защото тези думи са верни и истинни” (стихове 4, 5). В последната глава

на Библията четем: „И ми показва чиста река с вода на живот, ясна като кристал, извираща от престола на Бога и на Агнето. Посред улицата ѝ и от двете страни на реката беше дървото на живота, което даваше дванадесет вида плодове и даваше плод всеки месец; и листата на дървото бяха за изцеление на народите.“ (Откровение 22:1,2). В стих 17 от Откровение, глава 22, четем: „Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден, нека дойде. И който иска, нека вземе безплатно вода за живот.“

Можем ли да поискаме повече уверения от Божието Слово, че Той наистина е предоставил лек за злините на един побъркан свят? Да, народите се нуждаят от изцеление, и в това пророчество ни се казва, че Бог е предоставил средство за изцеление на народите. Нека тогава вдигнем глави, прогоним страховете си и очакваме с нетърпение скорошното установяване на това царство, защото има всички основания да вярваме – и едно от

тях е настоящото безумие на самия свят –
че Божието царство е близо.